

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Faisala Husseiniho ve věci žalobce: **A. M.**, zastoupeného JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavská náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2024, čj. OAM-494/ZA-ZA11-ZA03-2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2025, čj. 4 Az 28/2024-26,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

#### I. Vymezení věci

[1] Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce v žádosti uváděl, že mu v zemi původu (Moldavsko) hrozí pronásledování ze strany věřitele, od kterého si půjčil peníze na koupi dříví na topení, cestu, jídlo a pronájem bytu v Česku. Celková dlužná částka i s úroky nyní činí 7 000 EUR a věřitel mu vyhrožoval újmou na zdraví a životě prostřednictvím mobilního telefonu. K tomuto žalobce dodal, že po návratu do Moldavska by nejen že čelil pronásledování a nemohl by se domoci účinné ochrany ze strany státních orgánů, ale nebyl by ani schopný zajistit si obživu. Nadto se nemá kam vrátit, protože dům, ve kterém bydlel s otcem, shořel a otec je nyní odkázaný na náhradní bydlení.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Městského soudu v Praze. Poukázal především na to, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a nezabýval se bezpečnostní situací v zemi původu a posouzením toho, zda se žalobce mohl v Moldavsku domoci ochrany svých práv prostřednictvím státních orgánů.

[3] Městský soud žalobu zamítl. Žalovaný podle něj řádně zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a obstaral si dostatek podkladů a také informací o zemi původu žalobce.

## II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření účastníků

[4] Žalobce (stěžovatel) se proti rozsudku městského soudu bránil kasační stížností. Namítal, že městský soud jej svým postupem poškodil, neboť pouze nekriticky převzal závěry žalovaného, nepřihlédl k důvodům pro udělení humanitárního azylu a nedostatečně se zabýval posouzením bezpečnostní situace v Moldavsku. Městský soud také posoudil nedostatečně stěžovatelovu námitku spočívající v jeho neuspokojivé ekonomické situaci.

[5] Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, popřípadě zamítl pro nedůvodnost. Trval na tom, že při posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany zjistil skutečný stav věci a řízení nezatížil žádnou vadou.

## III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud se předně zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[7] Stěžovatel v tomto případě výslovně neuvedl, proč by jeho stížnost měla být přijatelná. Jeho kasační argumentace nicméně směřuje na druhý zmíněný důvod přijatelnosti, tedy zásadní pochybení krajského soudu. Nejvyšší správní soud však žádný z právě uvedených důvodů přijatelnosti v tomto případě neshledal.

[8] Stěžovatel namítal, že se městský soud dopustil zásadního pochybení, neboť nedostatečně zjistil skutkový stav, a to hlavně ohledně bezpečnostní situace v Moldavsku a ekonomické situace stěžovatele. V posuzované věci však postupoval městský soud v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. V nedávné době Nejvyšší správní soud opakovaně neshledal ekonomickou a bezpečnostní situaci v Moldavsku za natolik problematickou a nepříznivou, aby byla relevantní z hlediska přiznání mezinárodní ochrany (viz usnesení NSS ze dne 18. 12. 2024, čj. 8 Azs 221/2024-33, ze dne 29. 1. 2025, čj. 3 Azs 178/2024-32, nebo ze dne 27. 5. 2025, čj. 6 Azs 38/2025-32, bod 12).

[9] Stěžejním důvodem pro podání žádosti o mezinárodní ochranu bylo tvrzení stěžovatele, že mu hrozí vážná újma ze strany soukromé osoby. Pronásledování i vážná újma sice mohou hrozit také ze strany soukromých osob, ale bude tomu tak v zásadě pouze za situace, kdy se postižená osoba obrátí s žádostí o pomoc nejprve na vnitrostátní orgány v zemi původu (není-li zjevné, že tyto orgány nejsou schopny či ochotny účinnou ochranu poskytnout), a ty neučiní přiměřené kroky k zabránění vážné újmy nebo pronásledování (rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2008, čj. 3 Azs 48/2008-57, usnesení NSS ze dne 21.10.2009, čj. 5 Azs 44/2009-73). Z judikatury Nejvyššího správního soudu taktéž vyplývá, že subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu (usnesení NSS ze dne 25. 7. 2013, čj. 5 Azs 11/2012-23). Využít ochranu státu stěžovatel nemusí pouze tehdy, pokud informace o zemi původu ukazují

pokračování

opodstatněnost takové nedůvěry (rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, čj. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS). V posuzovaném případě informace o zemi původu na opodstatněnost stěžovatelovy nedůvěry neukazují.

[10] Z napadeného rozsudku vyplývá, že městský soud se tímto důvodem, který vedl stěžovatele k podání žádosti, podrobně zabýval a své závěry řádně odůvodnil a podpořil odkazy na relevantní ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu.

[11] Jak městský soud správně poukázal v bodě 27 napadeného rozsudku, ekonomické důvody nelze považovat za hrozbu pronásledování či vážné újmy ve smyslu § 12, resp. § 14a zákona o azylu (rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2003, čj. 4 Azs 31/2003-64 nebo ze dne 31. 10. 2003, čj. 4 Azs 23/2003-65), a tedy o důvod, pro který by bylo možné mezinárodní ochranu udělit.

[12] Městský soud se též vyjádřil k neudělení humanitárního azylu, přičemž vycházel z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, dle které je humanitární azyl ze své povahy výjimečný a nenárokový institut, který se uděluje například osobám těžce postiženým, těžce nemocným, či osobám pocházejícím z oblastí významně zasažených humanitární katastrofou (rozsudek NSS ze dne 22. 9. 2016, čj. 6 Azs 167/2016-31).

[13] Lze uzavřít, že kasační stížnost nevyvolává otázky, které by dosud nebyly v judikatuře řešeny nebo byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikaturní odklon. Nedošlo ani k zásadnímu pochybení městského soudu, které by mělo vliv na hmotněprávní postavení stěžovatele. Městský soud posoudil případ v souladu s judikaturou, od které neshledal Nejvyšší správní soud důvod se odchýlit. Podmínka podstatného přesahu vlastních zájmů stěžovatele tudíž nebyla naplněna.

#### IV. Závěr a náklady řízení

[14] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního odmítl pro nepřijatelnost.

[15] O nároku na náhradu nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Stěžovatel neměl ve věci úspěch a náhradu nákladů mu proto nelze přiznat. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. července 2025

Jitka Zavřelová  
předsedkyně senátu